

sygn. akt I C 437/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Emilia Racięcka

Protokolant: st. sekret. sądowy Monika Miller

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2017 r. w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa T. K.

przeciwko Z. K.

o zapłatę

1. oddala powództwo;
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2.573,80 złotych (dwa tysiące pięćset siedemdziesiąt trzy 80/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. nakazuje zwrócić powodowi na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi kwotę 943,42 złotych (dziewięćset czterdzieści trzy 42/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 437/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 25 maja 2015 roku T. K. reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od Z. K. (...) w T. kwoty 12.550 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 2 lutego 2015 roku do dnia zapłaty z jednoczesnym zwrotem podnośnika oraz kosztów procesu według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. W uzasadnieniu wskazano, że w dniu 16 sierpnia 2013 roku powód zawarł z pozwanym umowę sprzedaży podnośnika samochodowego (TW6200) TW 125M Ultra za cenę 12.550 zł. Przed upływem tygodnia od montażu podnośnika wyszły na jaw jego istotne wady. Nastąpił wyciek z instalacji hydraulicznej w obrębie mocowania węża do kolumny podnośnika zaś dźwignia blokady jednej z łap podnośnika wypadła. Wady ujawniły się w trakcie użytkowania podnośnika. Po zgłoszeniu wad strona pozwana podejmowała kilkakrotnie nieudolne próby naprawy podnośnika. Do dnia dzisiejszego wady nie zostały usunięte. Pismem z dnia 19 sierpnia 2013 roku powód odstąpił od umowy i zażądał zwrotu zapłaconej ceny sprzedaży. W odpowiedzi na wezwanie strona pozwana wskazała, że okres gwarancyjny minął. W ocenie powoda wady podnośnika są istotne i wobec faktu, że zostały zgłoszone przed upływem 6 miesięcy uznać należy że tkwiły one w rzeczy już w chwili wydania. Jednocześnie podejmowane kilkakrotnie próby bezskutecznej jego naprawy wskazują, że naprawa jest niemożliwa. W tej sytuacji żądanie powoda jest uzasadnione w świetle art. 8 ust 3 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego.

/pozew k. 2,3,3odwrot/

W odpowiedzi na pozew Z. K. reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pisma wskazano, że towar sprzedany powodowi winien być użytkowany zgodnie z załączoną instrukcją obsługi. Powód zaś nie podał żadnych twierdzeń faktycznych ani tym bardziej dowodów na poparcie tezy, że zakupiony od pozwanego podnośnik użytkował zgodnie z instrukcją zwłaszcza, że już pierwsza zgłoszona wada wynikała z błędów przy montażu. Tymczasem dowody wskazane w pozwie ograniczają się do wskazania istnienia wady. Pozwany zaś wyraźnie pouczył powoda o prawidłowym sposobie eksploatacji towaru przez załączenie instrukcji obsługi.

/odpowiedź na pozew k. 29-31/

Do zamknięcia rozprawy strony pozostały przy dotychczasowych stanowiskach.

/e-protokół k. 292 adnotacja 01:23:45-01:32:30/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 sierpnia 2013 roku powód T. K. zawarł z pozwanym Z. K. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) w T. umowę sprzedaży podnośnika (TW6200) TW125M Ultra za cenę 12.100 zł. Koszt transportu został ustalony na kwotę 450 zł.

/faktura VAT k. 7, informacyjne wyjaśnienia powoda 110odwrot – 112, zeznania świadka M. K. k. 114, 114 odwrot, zeznania powoda – e-protokół k. 292 adnotacja 00:20:01-00:55:00/

Podnośnik ten może być używany do naprawy samochodów powypadkowych o dopuszczalnej masie do 2,5 tony.

/informacyjne wyjaśnienia pozwanego k. 112, zeznania pozwanego – e-protokół k. 292 adnotacja 00:55:00-00:56:52/

W tym samym dniu powód przelał na rachunek bankowy pozwanego kwotę 3.800 zł tytułem części ceny sprzedaży podnośnika.

/dowód przelewu k. 35, informacyjne wyjaśnienia powoda 110odwrot – 112, zeznania powoda – e-protokół k. 292 adnotacja 00:20:01-00:55:00/

Następnego dnia po dokonanej wpłacie pozwany dostarczył powodowi na wskazany adres zakupiony przez niego podnośnik. Podnośnik został dostarczony w dwóch częściach. Powód samodzielnie dokonał jego montażu.

/informacyjne wyjaśnienia powoda 110odwrot – 112, zeznania powoda – e-protokół k. 292 adnotacja 00:20:01-00:55:00/

Podnośnik był zamontowany prawidłowo.

/opinia pisemna biegłego W. W. k. 149-161, opinia pisemna uzupełniająca k. 192-195 wraz z opinią ustną uzupełniająca – e-protokół k. 270 adnotacja 00:04:49-01:15:06/

W instrukcji jest specyfikacja oleju.

/zeznania świadka M. K. k. 114, 114 odwrot/

Po zamontowaniu podnośnika powód przetestował go i stwierdził jego usterki w postaci wycieku oleju z instalacji hydraulicznej w obrębie mocowania węża do kolumny podnośnika i wypadającą dźwignię blokady jednej z łap podnośnika.

Po stwierdzeniu tych usterek powód zgłosił je pozwanemu.

Pismem z dnia 19 sierpnia 2013 roku doręczonym pozwanemu w dniu 22 sierpnia 2013 roku powód poinformował pozwanego o tym iż z uwagi na stwierdzone wady odstępuje od umowy zakupu przedmiotowego podnośnika. Jednocześnie powód wskazał, że jego decyzja o odstąpieniu od umowy może ulec zmianie w sytuacji gdy strona pozwana w ciągu trzech dni od daty doręczenia pisma dokona wymiany podnośnika na wolny od wad lub dokona wymiany na swój koszt uszkodzonych elementów podnośnika na wolne od wad.

/pismo z dnia 19 sierpnia 2013 roku k. 8, potwierdzenie nadania k. 9., potwierdzenie odbioru k. 10, informacyjne wyjaśnienia powoda 110odwrót – 112, zeznania powoda – e-protokół k. 292 adnotacja 00:20:01-00:55:00/

W dniu 21 sierpnia 2013 roku pozwany w odpowiedzi na zgłoszone usterki dokonał w ramach naprawy gwarancyjnej podnośnika wymiany podestu dźwigającego i węża hydraulicznego. Naprawy dokonywali pracownicy pozwanego D. L. (1) i S. G.. Podnośnik działał prawidłowo po tej naprawie.

/pismo k. 14 informacyjne wyjaśnienia powoda 110odwrót – 112, zeznania powoda – e-protokół k. 292 adnotacja 00:20:01-00:55:00, zeznania świadka D. L. (1) k. 113, 113 odwrót, zeznania świadka M. K. k. 114, 114 odwrót/

W tym samym dniu powód to jest w dniu 21 sierpnia 2013 roku powód przelał na rachunek pozwanego pozostałą część ceny sprzedaży podnośnika w wysokości 8.750 zł.

/dowód wpłaty k. 36/

Pismem z dnia 24 sierpnia 2013 roku doręczonym pozwanemu w dniu 26 sierpnia 2013 roku powód wskazał, że zakupiony przez niego podnośnik jest towarem wadliwym i niezgodnym z umową. Powód wezwał pozwanego do wymiany sprzętu na nowy wolny od wad i zgodny z zawartą umową lub wymiany na koszt pozwanego uszkodzonych elementów podnośnika na nowe wolne od wad i o parametrach zgodnych z umową lub o zwrot kwoty 12.550 zł i odbiór podnośnika.

/pismo z dnia 24 sierpnia 2014 roku k. 11, potwierdzenie odbioru k. 12, potwierdzenie nadania k. 13/

Wiosną 2014 roku w trakcie próby skorzystania przez powoda z podnośnika doszło do wystrzelenia teleskopu, który podnosi samochód, a także wycieku oleju. Powód po rozmowie telefonicznej z pozwanym odesłał teleskop do naprawy. Po około miesiącu czasu pozwany odesłał powodowi teleskop. Powód zamontował teleskop i uruchomił podnośnik. Po uruchomieniu teleskop zaczął wydawać dziwne dźwięki. Powód powiadomił o tym fakcie pozwanego. Powód powiedział pozwanemu, że przyczyną tego stanu jest krzywa rolka. Wówczas pozwany przysłał pozwanemu drugą rolkę, nową, od producenta. Była ona taka sama jak poprzednia. Powód zażądał od pozwanego trzeciej rolki. Pozwany powiedział, że prześle powodowi trzecią rolkę po tym jak powód zwróci mu dwie poprzednie. Pozwany chciał przedstawić ją producentowi. Pozwany nie przesłał powodowi trzeciej rolki, gdyż powód nie zwrócił mu dwóch poprzednich.

/informacyjne wyjaśnienia powoda 110odwrót – 112, zeznania powoda – e-protokół k. 292 adnotacja 00:20:01-00:55:00, zeznania świadka M. K. k. 114, 114 odwrót, zeznania powoda – e-protokół k. 292 adnotacja 00:55:00-01:22:25/

Pismem z dnia 14 stycznia 2015 roku doręczonym pozwanemu w dniu 20 stycznia 2015 roku powód reprezentowany przez adwokata W. M. podtrzymał wolę odstąpienia od umowy sprzedaży przedmiotowego podnośnika oraz wezwał do zapłaty kwoty 12.550 zł tytułem zwrotu należności za zakupiony podnośnik i jego transport w terminie 7 dni od doręczenia pisma.

/pismo z dnia 14 stycznia 2015 roku k. 17, potwierdzenie odbioru k. 18, 19/

W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty w piśmie z dnia 27 stycznia 2014 roku pozwany poinformował powoda o upływie okresu gwarancyjnego dla przedmiotowego podnośnika.

/pismo k. 20/

W piśmie z dnia 22 stycznia 2016 roku producent rolki TWIN BUSCH Germany poinformował pozwanego wskazał, że wyciek w obszarze cylindra podnośnika nie jest wynikiem uszkodzenia wskutek skośnego ustawienia krążka łańcuchowego.

/pismo z dnia 22 stycznia 2016 roku k. 107, tłumaczenie przysięgłe k. 108-109/

W dniu 15 grudnia 2016 roku G. S. posiadający uprawnienie do konserwacji urządzeń transportu bliskiego dokonał na zlecenie powoda przeglądu technicznego przedmiotowego podnośnika. W sporządzonej ekspertyzie wskazano, że podnośnik ten posiada usterki w postaci nieszczelności połączenia węża hydraulicznego z siłownikiem oraz usterkę co do otworów znajdujących się w rolce prowadzenia łańcucha. Nadto z opinii tej wynika, że dalsza eksploatacja tego urządzenia jest niemożliwa i niebezpieczna.

/ekspertyza k. 181, zdjęcia k. 182-184/

Pozwany nie miał innych reklamacji na tego typu podnośnik, co nabyty przez powoda.

/zeznania pozwanego - e-protokół k. 292 adnotacja 01:22:25-01:23:45/

Podnośniki typu TW125M, EE6200 podlegają dozorowi technicznemu i mogą być eksploatowane przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą jak i podmioty nie prowadzące działalności gospodarczej tylko na podstawie decyzji zezwalającej na eksploatację wydanej przez organ właściwej jednostki dozoru technicznego.

/pismo UDZ k. 209/

W trakcie oględzin przedmiotowego podnośnika przeprowadzonych w dniu 3 października 2016 roku i wykonanych przez biegłego W. W. wykonano próbę pracy podnośnika bez obciążenia. Podnośnik pracował bez problemów. Nie stwierdzono wówczas przepuszczania uszczelki. Na teleskopie siłownika pojawiło się tzw. „zapocenie” ale ono często się pojawia. Na podłączeniach hydraulicznych nie było wycieków, nie było też problemów z łapą podnośnika. W tym dniu została zamontowana kolejna rolka podnośnika i ona działała. Podnośnik nie posiadał widocznych uszkodzeń.

Oś rolki podnośnika typ TW6200 wykonana została z większą dokładnością niż otwory w korpusie rolki. Odchyłka od wymiaru nominalnego dla osi wynosi max. 0,05mm, natomiast dla otworów wynosi max. 1,05mm ; przy niewielkich prędkościach obrotowych rolki, rzędu kilkunastu obr./ min , jak w rozpatrywanym urządzeniu, luz osi rolki w otworach należy uznać za dopuszczalny.

Wymiar zmierzony do krawędzi otworów w prawym i lewym wsporniku korpusu różni się o 0,1 mm, co w tym przypadku należy uznać za nieznaczącą wartość i z pewnością takiej różnicy nie da się zauważyć wizualnie.

Wrażenie, że oś rolki jest położona nieprostopadle do osi tłoczyska siłownika może być spowodowane tym, że krzywo wspawany jest kabłąk zabezpieczający łańcuch oraz nieprostopadle wspawany jest jeden ze wsporników.

Wynik pomiarów nie potwierdził nadmiernej nieprostopadłości osi obrotu rolki względem osi gniazda.

Podczas pracy podnośnika praktycznie niemożliwe jest takie ustawienie pojazdu na podnośniku aby obciążenie było rozłożone idealnie symetrycznie względem osi siłownika, dlatego zawsze będzie występowało wychylenie siłownika od pozycji pionowej. W związku z powyższym o przesuwaniu się łańcucha po bieżni rolki decyduje rozkład obciążenia pomiędzy poszczególne łapy podporowe skutkiem czego będzie wychylenie siłownika w ramach luzu kostek w korpusie prowadzącym.

Podnośnik zakupiony przez powoda od pozwanego nie został wykonany wadliwie. Podnośnik ten nie posiada wad konstrukcyjnych, które uniemożliwiłyby jego poprawne, zgodne z przeznaczeniem użytkowanie pod warunkiem

zastosowania sprawnych, właściwie wykonanych i zamontowanych części i podzespołów. O wadzie konstrukcyjnej moglibyśmy mówić gdy np. podnośnik przy założeniu że powinien podnieść do wysokości 1,20 m podnosiłby do wysokości 1m, lub gdyby układ hydrauliczny nie był w stanie podnieść ciężaru założonego, lub gdyby elementy nośne pod wpływem obciążenia nadmiernie się odkształcały - byłyby to wady konstrukcyjne.

Podnośnik zakupiony przez powoda jest urządzeniem użytkowym. Jego zadaniem jest podnoszenie i utrzymywanie samochodu na pewnej wysokości ponad podłożem w trakcie wykonywania napraw. Podnośnik zakupiony przez powoda tę funkcję spełnia. Przy podnośniku tym można pracować.

Usterki, które wystąpiły w czasie eksploatacji wynikały z niskiej jakości podzespołów użytych do budowy urządzenia. Usterki te były łatwe do naprawy i nie powinny sprawić problemu przy odpowiednim działaniu serwisu, gdyż naprawa polegała na wymianie uszkodzonych lub niesprawnych podzespołów. Także jakość wykonania zespołu rolki świadczy o niskiej kulturze technicznej producenta, co powoduje wizualne wrażenie nieprawidłowej pracy. Uszkodzenie i rozszczelnienie głównego uszczelnienia tłoka siłownika świadczy o złej jakości zastosowanych w siłowniku uszczelnień. Przepuszczanie oleju świadczy o tym, że zastosowane w siłowniku uszczelnienia są słabej jakości. Wypadająca łapa to nie wada urządzenia. Samoczynne szybkie opuszczenie się w dół suwaka z ramionami po odłączeniu zasilania hydraulicznego świadczy o złej jakości zaworu zwrotnego.

Duże tolerancje wykonania poszczególnych części wpływają na ułatwienie procesu produkcji i w efekcie obniżenia kosztów produkcji. Duże tolerancje wykonania części mają jednak negatywny wpływ na trwałość tych części - przy zastosowaniu dużych tolerancji wykonania należy liczyć się z szybszym zużywaniem się współpracujących części oraz ogólną niską kulturą pracy urządzenia. Jakość części i podzespołów użytych do budowy podnośnika oraz dokładność wykonania części podnośnika wpływają na trwałość i niezawodność pracy podnośnika.

Nie ma normy dla tego typu urządzenia jako całości. Określa to producent w danych technicznych - określa parametry jakie ma spełniać podnośnik - parametry geometryczne i użytkowe. Zarówno parametry geometryczne jak i użytkowe określone przez producenta to urządzenie spełnia, podnośnik pracuje. Odmowa udostępnienia przez producenta dokumentacji konstrukcyjnej przedmiotowego podnośnika nie zmienia powyższych twierdzeń.

/opinia pisemna biegłego W. W. k. 149-161, opinia pisemna uzupełniająca k. 192-195 wraz z opinią ustną uzupełniająca – e-protokół k. 270 adnotacja 00:04:49-01:15:06/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego w zakresie niezbędnym dla rozstrzygnięcia sprawy.

W zakresie ustaleń faktycznych co do tego czy przedmiotowy podnośnik został wadliwie wykonany Sąd oparł się na opinii biegłego w zakresie ekspertyz wypadków drogowych, budowy i eksploatacji pojazdów samochodowych – przyczep naczep pojazdów specjalnych W. W.. Opinia ta w ocenie Sądu jest wewnętrznie spójna i logiczna, odpowiada na pytania postawione w tezie dowodowej i w pismach pełnomocników stron zawierających zastrzeżenia do opinii. Opinia ta została wydana zgodnie z postawioną tezą dowodową i w jej granicach. Wnioski przyjęte przez biegłego wynikają w logiczny sposób z dokonanych oględzin podnośnika i przeprowadzonych pomiarów. Biegły w swych uzupełniających opiniach podtrzymywał konsekwentnie swoje stanowisko zawarte w opinii podstawowej. W ocenie Sądu opinia ta jest również wbrew twierdzeniem pełnomocnika pozwanego fachowa to jest złożona przez biegłego posiadającego odpowiednią wiedzę w tym zakresie. Jak wynika z pisma biegłego (k. 276-278) złożonego na żądanie Sądu biegły ten ukończył studia na wydziale technologii budowy maszyn, zaś od 1995 roku pracuje w zakładach produkcyjnych czynnie wykonując obowiązki zawodowe konstruktora. Z kolei w 1997 roku uzyskał uprawnienia Urzędu Dozoru Technicznego do nadzoru nad projektowaniem i produkcją urządzeń wymagających odbioru technicznego przez Urząd Dozoru Technicznego. Biegły opracowywał samodzielnie bądź brał udział w opracowywaniu szeregu projektów dotyczących maszyn – pojazdów w skład konstrukcji których wchodziły układy hydrauliczne napędzające zespoły wykonawcze maszyn. W tej sytuacji w ocenie Sądu trudno uznać aby osoba, która przeszła taką ścieżkę zawodową i nadal jest czynna zawodowo w tej dziedzinie nie miała wystarczającej wiedzy do wydania opinii w niniejszej sprawie. Dlatego zdaniem opinia biegłego W. W. jest fachowa gdyż sporządzona przez

specjalistę w tej dziedzinie. Nadto wypada również zauważyć, że gdyby biegły nie posiadał stosownych kwalifikacji i wiedzy niezbędnej do wydania przedmiotowej opinii zapewne nie podjął by się jej wydania.

Mając na uwadze powyższe Sąd oddalił wniosek pełnomocnika powoda o dopuszczenie dowodu z opinii Urzędu Dozoru Technicznego na okoliczności tego czy zakupiony przez powoda podnośnik został wykonany wadliwie i czy wady są istotne.

Sąd nie dał wiary twierdzeniom powoda aby przy oględzinach przez biegłego przedmiotowego podnośnika doszło do wycieku oleju. Powyższe pozostaje w sprzeczności z nie tylko z twierdzeniami pozwanego ale także i biegłego który wycieku nie stwierdził a jedynie jego zapocenie. Wypada również zauważyć, że powód okoliczność tę podniósł dopiero po na kolejnej rozprawie a nie na rozprawie na której biegły składał swą ustną opinię uzupełniającą.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z zapisu pracy podnośnika ponieważ okoliczności te nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Nadto dźwięk pracy podnośnika była „słuchany” przez biegłego w trakcie dokonywanych oględzin i wnioski z niego wypływające znalazły odzwierciedlenie w wydanej opinii.

Sąd zważył co następuje:

Strony zawarły umowę sprzedaży, która podlega regulacji szczególnej, to jest przepisom ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego. Wedle art. 1 ust. 1 ustawę stosuje się do dokonywanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedaży rzeczy ruchomej osobie fizycznej, która nabywa tę rzecz w celu niezwiązanym z działalnością zawodową lub gospodarczą. Sytuacja taka miała miejsce w rozpoznawanej sprawie, nadto nie zachodziły wyjątki określone w przepisach ust. 2 i ust. 3 art. 1 ustawy.

Zgodnie z art. 535¹ k.c. przepisy kodeksu cywilnego dotyczące umowy sprzedaży stosuje się do sprzedaży konsumenckiej jedynie w takim zakresie, w jakim sprzedaż ta nie jest uregulowana odrębnymi przepisami. W szczególności z mocy art. 1 ust. 4 przywoływanej ustawy, do sprzedaży konsumenckiej nie stosuje się przepisów art. 556 – 581 k.c. dotyczących rękojmi za wady rzeczy sprzedanej.

Odpowiedzialność sprzedawcy kształtuje się zatem na zasadach określonych w ustawie o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej.

Przedmiotowa ustawa dokonała implementacji do polskiego systemu prawnego Dyrektywy z dnia 25 maja 1999 r., Nr 99/44/WE, w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji (Dz.U.rz. UE 171, poz. 12). W miejsce pojęcia wady, na którym został oparty kodeksowy reżim odpowiedzialności z tytułu gwarancji i rękojmi zostało wprowadzone funkcjonalne pojęcie "braku zgodności towaru z umową". Przepis art. 4 ustawy o sprzedaży konsumenckiej ma fundamentalne znaczenie i w jego treści należy szukać podstaw do sformułowania podstawowego, w zakresie zasad odpowiedzialności sprzedawcy względem kupującego, pojęcia niezgodności towaru z umową (lub odpowiednio zgodności towaru z umową). W art. 4 ust. 1 ustawy wprowadzona została zasada, zgodnie z którą odpowiedzialność sprzedawcy względem kupującego za brak zgodności towaru konsumpcyjnego z umową powstanie, jeśli stan taki występował w chwili jego wydania kupującemu. Ponadto ustawodawca wzmacnia sytuację kupującego poprzez wprowadzenie domniemania istnienia niezgodności towaru z umową - na wypadek stwierdzenia niezgodności przed upływem sześciu miesięcy od wydania towaru.

Na podstawie art. 4 oraz z uwzględnieniem treści art. 6 ustawy, należy uznać, że niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową wystąpi w sytuacji, kiedy towar ten: 1) nie odpowiada podanemu przez sprzedawcę opisowi lub nie ma cechy okazanej kupującemu próbki albo wzoru; 2) nie nadaje się do celu określonego przez kupującego przy zawarciu umowy, chyba że sprzedawca zgłosił zastrzeżenia co do takiego przeznaczenia towaru; 3) nie nadaje się do celu, do jakiego tego rodzaju towar jest zwykle używany oraz gdy jego właściwości nie odpowiadają właściwościom cechującym towar tego rodzaju; 4) nie odpowiada oczekiwaniom dotyczącym towaru tego rodzaju, opartym na składanych publicznie zapewnieniach sprzedawcy, producenta lub jego przedstawiciela oraz osoby, która wprowadza towar konsumpcyjny do obrotu krajowego w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, osoby, która podaje się za producenta przez umieszczenie na towarze swojej nazwy, znaku towarowego lub innego oznaczenia odróżniającego

(w szczególności uwzględnia się zapewnienia, wyrażone w oznakowaniu towaru lub reklamie, odnoszące się do właściwości towaru, w tym także terminu, w jakim towar ma je zachować) 5) nie został prawidłowo zamontowany i uruchomiony, jeżeli czynności te zostały wykonane w ramach umowy sprzedaży przez sprzedawcę lub przez osobę, za którą ponosi on odpowiedzialność albo przez kupującego według instrukcji otrzymanej przy sprzedaży, 6) nie posiada innych cech, które zostały uzgodnione w konkretnej umowie lub które powinien posiadać na podstawie umowy, ustalonych zwyczajów i zasad współżycia społecznego.

Odrębną kwestią jest kwalifikowanie konkretnego przypadku niezgodności towaru z umową w kategoriach "istotności" poprzez odniesienie tej kwestii do pojęcia "wady istotnej". Prowadzona na tym tle w polskiej doktrynie dyskusja prowadzi do wniosku, że należy posłużyć się, jako punktem wyjścia prowadzonego rozumowania, kryteriami wypracowanymi na podstawie kodeksowej wadliwości fizycznej rzeczy. Za wady istotne uważa się takie, które: czynią rzecz bezwartościową lub nieużyteczną dla kupującego albo czynią rzecz niezdatną do zwykłego użytku, ze względu na cel określony w umowie (vide ustawa o prawach konsumenta, D. L. (2), M. N., W. K. Polska, 2015 r., s. 118). Mając na względzie uregulowanie ustawy o sprzedaży konsumenckiej ww. autorzy przyjmują, że "niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest istotna, jeśli towar ten nie odpowiada powszechnym, rozsądnym i uzasadnionym oczekiwaniom konsumenta, budowanym na podstawie: umowy (obejmującej indywidualnie uzgodnione, szczególne przeznaczenie i cechy towaru), zwykłego przeznaczenia i właściwości tego rodzaju towaru oraz zapewnień producenta, importera lub sprzedawcy co do cech (właściwości) towaru".

W przypadku indywidualnego uzgadniania właściwości towaru konsumpcyjnego domniemywa się, że jest on zgodny z umową, jeżeli odpowiada podanemu przez sprzedawcę opisowi lub ma cechy okazanej kupującemu próbki albo wzoru, a także gdy nadaje się do celu określonego przez kupującego przy zawarciu umowy, chyba że sprzedawca zgłosił zastrzeżenia co do takiego przeznaczenia towaru. W przypadkach nieobjętych ust. 2 art. 4 ustawy domniemywa się, że towar konsumpcyjny jest zgodny z umową, jeżeli nadaje się do celu, do jakiego tego rodzaju towar jest zwykle używany, oraz gdy jego właściwości odpowiadają właściwościom cechującym towar tego rodzaju. Takie samo domniemanie przyjmuje się, gdy towar odpowiada oczekiwaniom dotyczącym towaru tego rodzaju, opartym na składanych publicznie zapewnieniach sprzedawcy, producenta lub jego przedstawiciela; w szczególności uwzględnia się zapewnienia, wyrażone w oznakowaniu towaru lub reklamie, odnoszące się do właściwości towaru, w tym także terminu, w jakim towar ma je zachować. Towar nie jest też zgodny z umową, jeśli występują nieprawidłowości w montażu lub uruchomieniu, gdy czynności te zostały wykonane w ramach umowy przez sprzedawcę albo kupującego według instrukcji otrzymanej przy sprzedaży (art. 6 ustawy).

W pierwszym rzędzie istotne jest, aby towar był zgodny z cechami uzgodnionymi indywidualnie z konsumentem oraz odpowiadał zapewnieniom składanym przez sprzedawcę. Przydatny do celu, do jakiego tego rodzaju przedmiot jest zwykle używany, jako kryterium zobiektywizowane, oderwane od oczekiwań i zapatrywań konsumenta ma charakter jedynie posiłkowy. Towar jest zgodny z umową, jeżeli odpowiada cechom dotyczącym towaru wskazanych przez konsumenta i potwierdzonych przez sprzedawcę, jest oparty na składanych publicznie zapewnieniach sprzedawcy, producenta lub jego przedstawiciela; w szczególności uwzględnia się zapewnienia, wyrażone w oznakowaniu towaru lub reklamie, odnoszące się do właściwości towaru, w tym także terminu, w jakim towar ma je zachować. Kierując się orzecznictwem i wypowiedziami doktryny na tle uregulowania kodeksowego, które posługuje się także w ramach zbliżonej instytucji rękojmi określeniem "zapewnienie sprzedawcy" (art. 556 § 1 k.c.), należy za zapewnienie w rozumieniu komentowanego tu przepisu uznać: uwidocznione (wyraźnie lub pośrednio za pomocą symboli itp. oznaczeń) na towarze informacje, oznaczenia, objaśnienia sprzedawcy co do cech towaru, oznaczenie terminu trwałości przedmiotu sprzedaży w przypadku towaru używanego jego historii w tym sposobu dotychczasowego użytkowania.

Odpowiedzialność sprzedawcy na podstawie ustawy o sprzedaży konsumenckiej za niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest niezależna od jego winy ani od winy podmiotów, którymi się posłużył przy wykonaniu zobowiązania. Wyłączenie tej odpowiedzialności może nastąpić tylko w wypadkach określonych w ustawie, czyli gdy:

1) wystąpi wiedza lub nieusprawiedliwiony brak wiedzy konsumenta o niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową w chwili zawarcia umowy (art. 7 zd. 1 ustawy);

2) niezgodność wynika z przyczyny tkwiącej w materiale dostarczonym sprzedawcy (art. 7 zd. 2 ustawy);

3) upływie termin określony w art. 9 ustawy; 4) upłyną terminy określone w art. 10 ustawy. Ustawa zrównuje skutki wiedzy kupującego o niezgodności towaru z umową z sytuacją, w której, oceniając obiektywnie i rozsądnie, kupujący nie mógł o niezgodności nie wiedzieć. Dominuje słuszny pogląd, zgodnie z którym zbadanie towaru przy zawarciu umowy jest uprawnieniem kupującego, a nie jego obowiązkiem.

W niniejszej sprawie niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową według twierdzeń powoda zawartych w pozwie miała polegać na nieszczelności układu zasilania siłownika objawiająca się wyciekami oleju w miejscu połączenia przewodu zasilającego z korpusem siłownika oraz wypadającą dźwignią blokującą położenie łapy nośnej.

W ocenie Sądu zarzuty podnoszone przez powoda co do niezgodności towaru z umową wobec rzekomego występowania wad nie znajdują oparcia w zebranych w sprawie materiale dowodowym.

Z opinii biegłego W. W. jednoznacznie wynika, że **podnośnik marki TW6200 ten nie jest wykonany wadliwie, i nie posiada wad konstrukcyjnych, które uniemożliwiłyby jego poprawne, zgodne z przeznaczeniem użytkowanie pod warunkiem zastosowania sprawnych, właściwie wykonanych i zamontowanych części i podzespołów.** Z obiektywnego punktu widzenia (z punktu widzenia biegłego) podnośnik nadaje się do pracy i spełnia swoją funkcję jaką jest podnoszenie i utrzymywanie samochodu na pewnej wysokości ponad podłożem w trakcie wykonywania napraw. **Biegły wyraźnie przy tym zaznaczył, że wszystkie stwierdzone i zgłoszone pozwanemu usterki urządzenia, które wystąpiły w czasie eksploatacji podnośnika wynikały z niskiej jakości podzespołów użytych do budowy urządzenia, były łatwe do naprawy i nie powinny sprawić problemu przy odpowiednim działaniu serwisu,** gdyż naprawa polegała na wymianie uszkodzonych lub niesprawnych podzespołów. Biegły wyjaśnił, iż przy tym, iż duże tolerancje wykonania poszczególnych części wpływają na ułatwienie procesu produkcji i w efekcie obniżenia kosztów produkcji. Duże tolerancje wykonania części mają jednak negatywny wpływ na trwałość tych części - przy zastosowaniu dużych tolerancji wykonania należy liczyć się z szybszym zużywaniem się współpracujących części oraz ogólną niską kulturą pracy urządzenia. Jakość części i podzespołów użytych do budowy podnośnika oraz dokładność wykonania części podnośnika wpływają na trwałość i niezawodność pracy podnośnika.

Nadto oględziny przedmiotowego podnośnika dokonane w dniu 3 października 2016 roku przez biegłego w obecności stron postępowania wykazały, że podnośnik pracował bez problemów. Nie stwierdzono wówczas przepuszczania uszczelek. Na teleskopie siłownika pojawiło się tzw. „zapocenie” ale ono często się pojawia. Na połączeniach hydraulicznych nie było wycieków, nie było też problemów z łapą podnośnika. W tym dniu została zamontowana kolejna rolka podnośnika i ona działała. Podnośnik nie posiadał widocznych uszkodzeń.

W związku z powyższym w ocenie Sąd domniemanie wynikające z powołanego wyżej art. 4 ust 1 cyt. ustawy co do istnienia niezgodności towaru w chwili jego wydania zostało skutecznie przez pozwanego obalone. Tym samym brak było podstaw do prowadzenia rozważań na temat istotności zgłoszonych przez powoda w pozwie wad.

Wobec zatem stwierdzenia zgodności towaru – podnośnika typ TW6200 z umową sprzedaży z dnia 16 sierpnia 2013 roku oświadczenie powoda z dnia 19 sierpnia 2013 roku co do odstąpienia od powyższej umowy jest nieskuteczne. Brak było bowiem podstaw do złożenia powyższego oświadczenia.

Nadto wypada zauważyć, że powód nie miał prawa do skorzystania z instytucji odstąpienia od umowy sprzedaży przedmiotowego podnośnika bowiem nieprawidłowości dotyczące tego podnośnika wskazane przez powoda w pozwie – jak wynika z poczynionych ustaleń faktycznych – zostały skutecznie usunięte przez pracowników pozwanego w dniu 21 sierpnia 2013 roku. Okoliczność tę potwierdza opinia biegłego, z której wynika – co zostało wskazane powyżej – iż w trakcie oględzin w dniu 3 października 2016 roku nie występowało przepuszczania uszczelek, na połączeniach

hydraulicznych nie było wycieków, nie było też problemów z łapą podnośnika. Świadczy o tym również fakt, iż po naprawie powód przelał na rachunek pozwanego pozostałą część ceny sprzedaży.

Na marginesie jedynie zaznaczyć należy, iż podnoszone przez powoda twierdzenia co do niewydania powodowi właściwej deklaracji zgodności (dotyczącej zakupionego modelu podnośnika) w związku z czym powód nie miał możliwości zgłoszenia się do Urzędu Dozoru Technicznego o dopuszczenie podnośnika do użytkowania, nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy bowiem wobec wad wskazanych przez powoda w pozwie Sąd zajmował się ustaleniami jedynie co do istnienia bądź nieistnienia wadliwości samego podnośnika.

W świetle powyższego żądanie zgłoszone w pozwie zwrotu przez pozwanego ceny uiszczonej przez powoda jest nieuzasadnione.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził powództwo oddalił w całości.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. (punkt 3 sentencji wyroku). Żądanie zasądzenia kosztów według złożonego przez pełnomocnika pozwanego zestawienia kosztów nie mogło zostać uwzględnione bowiem zostało złożone w dniu 16 listopada 2017 roku, a zatem po zamknięciu rozprawy bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku, co miało miejsce w dniu 6 listopada 2017 roku. W myśl natomiast art. 109 § 1 k.p.c. roszczenie o zwrot kosztów wygasa, jeśli strona najpóźniej przed zamknięciem rozprawy bezpośrednio poprzedzającej wydanie orzeczenia nie złoży sądowi spisu kosztów albo nie zgłosi wniosku o przyznanie kosztów według norm przepisanych.

Na podstawie art. 113 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. za 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.) w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Sąd nakazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotę 943,42 zł tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych. (punkt 3 sentencji wyroku)